انتخابات عراق

براساس نتایج غیررسمی از انتخابات عراق

حزب مالکی در صدر است

گروه بین‌الملل: کمیسیون عالی انتخابات عراق، روز شنبه از پایان عملیات شمارش آرای انتخابات پارلمانی خبر داد و اعلام کرد در روزهای آینده نتایج کلی انتخابات را رسما اعلام خواهد کرد. مرکز نظرسنجی انتخابات عراق، همان روز در آخرین گزارش انتخاباتی وابسته به خود در مراکز شمارش آرا نوشت براساس شمارش بیش از ۹۹ درصدی آرای شرکت‌کنندگان در انتخابات عراق، فهرست دولت قانون به ریاست نوری مالکی، نخست‌وزیر از مجموع ۳۲۸ کرسی مجلس عراق، میانگین ۹۶ تا ۹۸ کرسی را به‌دست آورده است. براساس این مرکز نظرسنجی، دولت قانون با ۳۰کرسی بیشترین میزان آرای مردم بغداد را به خود اختصاص داده است.

برای استان بغداد ۷۲ کرسی در نظر گرفته شده است و اکثر گروه‌های سیاسی برای تصاحب کرسی‌های بغداد تلاش بسیار کردند. براساس این نظرسنجی، جریان صدر با میانگین ۳۳ تا ۳۵ کرسی در رتبه دوم قرار گرفته است. فرست المواطن (شهروندان) به ریاست سیدعمار حکیم نیز موفق شد میانگین ۲۸ تا ۳۰ کرسی را به‌دست گیرد. فهرست الوطنیه به ریاست ایاد علاوی هم میانگین ۲۴ تا ۲۶ کرسی را به‌دست آورده است.

فهرست متحدون به ریاست اسامه نجیفی هم میانگین ۲۱ تا ۲۳ کرسی را کسب کرده است. براساس این گزارش، فهرست العربیه به ریاست صالح مطلگ ۸ تا ۱۰ کرسی و فهرست الاصلاح به ریاست ابراهیم جعفری ۵کرسی، حزب فضیلت اسلامی پنج کرسی، حزب صادقون ۳ کرسی، دموکرات کردستان به ریاست بارزانی ۲۴ تا ۲۶، اتحادیه میهنی کردستان به ریاست طالبانی، ۲۰ تا ۲۱ کرسی، حزب گوران به ریاست نوشیروان مصطفی ۸ تا ۹ کرسی، جماعت اسلامی کردستان ۲ تا ۳ کرسی، فهرست‌های کرد در کرکوک ۸کرسی، ترکمن‌های کرکوک ۳ یا ۴ کرسی و دیگر گروه‌های سیاسی نیز میانگین یک تا ۳کرسی را به دست آوردند.

در این میان، برخی گروه‌های سیاسی حرف از تقلب در انتخابات به میان آورده بودند. ایاد علاوی، رئیس فهرست الوطنیه جزو نخستین کسانی است که دم از تقلب در انتخابات زده بود. کمیساریای عالی انتخابات، این اظهارات سیاستمداران را نوعی فشار روحی و روانی علیه خود اعلام کرده است.

آفریقای شمالی

ده‌ها کشته و زخمی در درگیری‌های خونین بنغازی

گروه بین‌الملل: با وجود اینکه ۳ سال از سرنگونی معمر قذافی، دیکتاتور معدوم لیبی می‌گذرد اما هرج و مرج و ناامنی شهرهای این کشور را فراگرفته است. از زمان سرنگونی نظام قذافی تاکنون مهم‌ترین چالش این کشور بقای گروه‌های شبه نظامی است که در قیام سال ۲۰۱۱ مشارکت داشته و هنوز خود را به هیچ قانونی پایبند نمی‌دانند. در همین چارچوب، روز جمعه، درگیری‌های مسلحانه میان گروه‌های شبه‌نظامی در شهر بنغازی در شرق لیبی دست‌کم ۲۴ کشته و ۱۲۰ زخمی برجای گذاشت. این درگیری‌ها بین گروهی از شورشیان سابق به رهبری خلیفه حفتر، یک ژنرال و رهبر شورشیان پیشین علیه دولت قذافی از یکسو و نیروهای گروه شورشی موسوم به «گردان ۱۷ فوریه» آغاز شد. در این درگیری‌ها نیروهای حفتر از سوی هواپیماهای نظامی مورد حمایت قرار گرفتند. گروه وابسته به خلیفه حفتر خود را «ارتش ملی لیبی» می‌خواند و عملیاتش با حمایت و تایید بخش‌های دیگری از ارتش همراه بوده است. یک سخنگوی این گروه گفته است: «عملیات گسترده نظامی متوجه بیرون کردن تروریست‌ها از بنغازی بوده است». با این همه نخست‌وزیر لیبی گفته عملیات نظامی در بنغازی غیرقانونی است زیرا بدون دستور ارتش اجرا شده است. شرق لیبی از زمان سرنگونی رژیم معمر قذافی در ۳ سال پیش به منطقه‌ای پرهرج و مرج و فاقد نظم و قانون بدل شده است. درگیری و بی‌ثباتی البته به شرق لیبی محدود نیست. مناطق جنوب طرابلس، پایتخت لیبی هم از عصر جمعه شاهد تنش امنیتی است و افراد مسلح با سلاح‌های سنگین و متوسط روی پل فرودگاه بین‌المللی این شهر مستقر شده‌اند. منابع رسانه‌ای لیبی اعلام کردند این افراد مسلح وابسته به ۲ گردان موسوم به القعقاع و الصواعق (انقلابیون سابق) بوده و می‌گویند آماده مبارزه با تروریست‌ها هستند. این دو گردان اخیرا در بیانیه‌ای مشترک تاکید کردند هر طرفی که پرچم سیاه‌رنگ با شعار الله‌اکبر را حمل کند تروریست است و با آن مقابله می‌شود. در همین حال دولت الجزایر با فرستادن هواپیمایی به لیبی، سفیر و سایر اعضای کادر دیپلماتیک خود را از طرابلس خارج کرده است. دولت الجزایر می‌گوید امنیت دیپلمات‌هایش در لیبی تامین نیست و آنها پیوسته مورد تهدید و ارعاب بوده‌اند.

روزشمار روندی که به پیروزی بزرگ سوریه انجامید

آزادی حمص؛ آغازی بر پایان جنگ

تیری میسان*: آزادسازی حمص، سومین شهر جمهوری عربی سوریه، در قائله جنگ تحمیلی ناتو و شورای همکاری خلیج‌فارس به این کشور رویداد ساده‌ای نبوده است. گمان می‌رود توافق بین سوریه و تجاوزگران که با ابتکار عمل مستقیم جمهوری اسلامی ایران صورت گرفته، خروج سریع از جنگ را امکانپذیر سازد. توافقی که احتمالا با تقسیم تازه‌ای در نقش هر یک در منطقه همراه خواهد بود. در سوریه رویدادها در تداوم یکدیگر و در تضاد با یکدیگر صورت می‌گیرد. در آغاز سال در حالی که واشنگتن پدرخواندگی سازمان گردهمایی صلح ژنو ۲ را با کمال میل پذیرفته بود در پشت صحنه به تمام درخواست‌های سعودی‌ها آری گفت و گردهمایی را به شکست کشاند.

در نتیجه به‌نظر می‌رسید که جنگ تا وقتی که دولت‌های ناتو و شورای همکاری خلیج‌فارس آن را تامین مالی کنند، ادامه خواهد داشت. با این وجود از دو ماه پیش به ابتکار ایران، گفت‌وگوهای صلح مخفیانه آغاز شد. آزادسازی حمص که می‌تواند آغازی باشد برای خاتمه بخشیدن به جنگ تجاوزکارانه، نخستین نتیجه این گفت‌وگوها به‌نظر می‌رسد.

■ **تقویم ۵ ماه گذشته جنگ علیه سوریه**

دی ۹۲ از آغاز زمستان گذشته (ژانویه)، واشنگتن استراتژی خود را درباره سوریه مشخص کرد. اوباما مخفیانه کنگره را فراخواند تا برای تامین مالی جنگ تا پایان سال مالی رأی بدهند، یعنی تا ماه سپتامبر سال جاری. این روش غیرعادی و ناشایست از دولتی که مدعی دموکراسی است از مردم آمریکا پنهان نگاه داشته شده بود و ما تنها از طریق گزارش کوتاهی از سوی آژانس بریتانیایی رویترز به این موضوع آگاهی یافتیم. اعضای پارلمان برای تحویل سلاح به گروه‌های مسلح، با مشخصه «مخالفان میانه‌رو» رأی دادند، بی‌آنکه واقعا مشخص کنند که به چه کسانی اسلحه می‌دهند، زیرا همه گروه‌های مخالف و مسلح در سوریه، بی‌هیچ استثنایی همگی دست به اعمال جنایتکارانه می‌زنند و این اعمال را با تکیه بر تعبیر منحرف خود از دین اسلام مرتکب می‌شوند. همزمان، شاهزاده بندر بن‌سلطان به‌دلیل بیماری در ایالات متحده بستری شد.

شاهزاده بندر رئیس مطلق القاعده از سال ۲۰۰۱ و مشاور امنیت‌ملی عربستان سعودی از سال ۲۰۱۲ است. شایعه‌ای پخش شده است که شاه عبدالله پس از یک دوره ۶ ماهه او را از مأموریت سرنگون‌سازی بشاراسد برکنار خواهد کرد. سپس ایالات متحده گردهمایی صلح ژنو را که با همکاری روسیه راه‌اندازی کرده بودند به شکست واداشت. روز پیش از آغاز نشست، جان کری توسط بان کی‌مون دعوتنامه برای شرکت ایران در این نشست را باطل اعلام کرد. او هیاتی را به نام «اپوزیسیون سوریه» معرفی کرد که تنها به اعضای شورای ملی محدود می‌شد، یعنی همکاران عربستان سعودی. او طی سخنرانی افتتاحیه، دائما پررنگ‌ترین تبلیغات جنگی را مطرح می‌کرد و از «انقلابی» یاد کرد که پس از شکنجه نوجوانان درعا به وقوع پیوسته بود و فهرستی از گزارش‌ها «درباره وقایع هولناک» در رابطه با اعمال شکنجه و اعدام هزاران نفر.

گردهمایی ژنو گفت‌وگوی بیهوده‌ای بود بین هیات نمایندگی ملی سوریه که خواهان محکومیت تروریسم با به کار بستن منشور سازمان‌ملل متحد و هیات نمایندگی طرفدار عربستان سعودی با تکیه به پرونده‌ای حجیم از اتهامات واهی. به شکل شگفت‌انگیزی بحث و جدل پیرامون موضوعی گره‌خورد که ظاهرا وجهه ثانوی دارد: یعنی سرنوشت ساکنان شهر قدیمی حمص. چندین منطقه در کشور و چندین محل از شهر حمص در محاصره ارتش آزاد بود، ولی طرفداران سعودی‌ها با پافشاری می‌خواستند سازمان‌های بشردوستانه اجازه ورود به حمص قدیمی را داشته باشند.

بهمن ۹۲ ۱۵فوریه، نماینده ویژه بان کی‌مون و نبیل العربی، یعنی اخضر ابراهیمی با توجه به استحکام جمهوری سوریه و سنگینی کفه دمشق در عرصه توازن نیروها، گفت‌وگوها را به حالت تعلیق درآورد، بی‌آنکه تاریخی در آینده برای از سرگیری آن اعلام کند.

از سوی دیگر ایالات متحده ظرف مذاکرات سه‌هفته‌ای گفت‌وگوهایی را با دوستان سعودی‌اش و سپس همپیمانان اروپایی در لهستان آغاز کرد تا آنها را برای اقدامات امنیتی در رابطه با بازگشت تکفیری‌ها (به کشورهای مبدأ از جمله آنهایی که از کشورهای اروپایی به و سوریه منتقل شده بودند) تشویق کند. ۶ فوریه، وزیر کشور، جی جانسون به هم‌قطاران غربی‌اش هشدار داده بود که صلح نزدیک است و تکفیری‌هایی که از کشورهای غربی به سوریه رفته بودند به کشورهایشان بازخواهند گشت و ممکن است دوباره سرمست از خون‌ریزی در اروپا و ایالات متحده فیلشان یاد هندوستان کند و بخواهند حکومت اسلامی راه بیندازند. نخستین کشوری که به هشدار پاسخ گفت، عربستان سعودی بود و برای شرکت در جهاد ۴ تا ۲۰ سال زندان اعلام کرد و سپس نوبت به فرانسه رسید که ۲۳ آوریل طرح گسترده‌ای برای مبارزه علیه جهادی‌ها به اجرا گذاشت. به همین مناسبت در رسانه‌ها آمار تحریف شده‌ای را منتشر ساختند و اعلام کردند بین ۵ تا ۱۰ هزار نفر از کشورهای غربی در سوریه می‌جنگیده‌اند در حالی که اخضر ابراهیمی طی سال گذشته از ۴۰ هزار مبارز خارجی حرف می‌زد و ارتش سوریه شمار آنها را ۱۲۰ هزار نفر اعلام کرده بود.

کمی بعد از راه‌اندازی این اردوی تبلیغاتی، اتحادیه اروپا دارایی‌های سوریه را توقیف کرد و مدعی شد از این دارایی‌ها برای تخریب سلاح‌های شیمیایی استفاده خواهد کرد، یعنی کاری که خلاف‌منشور سازمان منع سلاح‌های شیمیایی است و مشخصا می‌گوید در نبود توان مالی سوریه، هزینه تخریب موکول است به صندوق ویژه بین‌المللی.

همه این حرکات توسط ایالات متحده با همپیمانانش در نشست‌های مخفیانه شورای امنیت ملی ایالات متحده و رؤسای سرویس‌های مخفی اروپایی و کاخ‌سفید طرح‌ریزی شده بود و بعدا واشنگتن‌پست این جریان مخفی را افشا کرد.

در زمینه نظامی، عربستان سعودی برای آتش‌بس بین گروه‌های مسلح که تنها به دلیل رقابت جنگ تمام‌عیاری را علیه یکدیگر به راه انداخته بودند، گفت‌وگوهایی را ترتیب داد. این توافقات چندان دوام نیاورد و کشت و کشتار بین خود گروه‌های معارض سوریه از سر گرفته شد. با این وجود، این وضعیت نشان داد عربستان سعودی تنها مرجعی است که «معارضان مسلح» از آن تبعیت می‌کنند. از سوی دیگر می‌دانیم که دولت اسلامی در عراق و شام(داعش) مستقیما از سوی شاهزاده عبدالله رحمان آل‌فیصل، برادر وزیر خارجه رهبری می‌شود.

اسفند ۹۲ ۲۲ فوریه، غربی‌ها برای ارسال کمک‌های بشردوستانه به سوریه قطعنامه‌ای در شورای امنیت سازمان ملل متحد به تصویب رساندند. همان‌گونه که «شارکین» در مقام سفیر اعلام کرده است، غربی‌ها در چندین مورد از این کمک‌ها برای سرنگونی حکومت دمشق سوءاستفاده کردند. در واقع تنها ۷ درصد کمک‌های ضروری فراهم شد، تا سه‌چهارم کمک‌ها توسط جمهوری سوریه و یک چهارم توسط مأموران سازمان ملل متحد پخش شود. با این وجود، عملا این قطعنامه توسط معارضان مسلح زیر پا گذاشته شد و کمک‌رسانی دولت سوریه را در مناطقی که در محاصره و کنترل خود داشتند، ممنوع اعلام کردند.

انتقال معارضان از حمص با اتوبوس

۲۷ فوریه، اختلاف‌نظر بین عربستان سعودی و قطر درباره نسخه قرضاوی -قطریِ «اخوان‌المسلمین» لحن تندی به‌خود گرفت. ریاض روی خواست‌های خود پافشاری کرد و طرح کودتا در دوحه را کلید زد که متوقف ماند. در این مرحله بود که گفت‌وگوهای مخفیانه برای آزادسازی حمص آغاز شد. در اواسط ماه مارس، سفیر تازه ایالات متحده در دمشق، «دانیل روبینشتاین» سفارت سوریه در کشورش را بست. سپس به مناسبت ملاقات رئیس اتحادیه ملی در کاخ سفید، این گروه معارض طرفدار عربستان سعودی را به طور دیپلماتیک به رسمیت شناخته و به مناسبات دیپلماتیک براساس موازین بین‌المللی با جمهوری عربی سوریه خاتمه داد.

فروردین ۹۳ ۲۱ مارس، ارتش ترکیه ـ عضو ناتو ـ برای همراهی تکفیری‌ها و اشغال شهر «کسب» وارد خاک سوریه شد. در حالی که ارتش سوریه در تلاش برای محافظت از اهالی ارمنی شهر، تکفیری‌ها را بمباران می‌کرد، ارتش ترکیه یکی از هواپیماهای سوری را سرنگون کرد. ارمنستان و همه کشورهای عضو سازمان امنیت مشترک بی‌آنکه صدایشان شنیده شود علیه آن واقعه اعتراض کردند که شباهت زیادی به کشتار عظیم ارامنه توسط ترک‌های عثمانی در سال ۱۹۱۵ داشت. نماینده روسیه در شورای امنیت به این واقعه اعتراض کرد ولی غربی‌ها از محکوم‌کردن یک عضو ناتو برای تجاوز به حاکمیت سوریه امتناع کردند. پایان مارس، عربستان سعودی و قطر به توافق مشترکی دست یافتند؛ دوحه به تدریج پشتیبانی‌اش را از اخوان‌المسلمین متوقف می‌سازد و از رهبران خارجی خواسته می‌شود یکی پس از دیگری «داعش» را ترک کنند.

نمایندگان آن نیز از اتحادیه ملی سوریه کنار گذاشته شدند. چهره خدشه‌دارشده قطر، این کشور را بر آن داشت تا شبکه تلویزیونی تازه‌ای ایجاد کند و به این وسیله چهره الجزیره، شبکه قدیمی قطر را ترمیم و تلطیف کند - که قرار است با شبکه سعودی MBC رقابت کند.

پنتاگون و ناتو، تکفیری‌ها را متقاعد می‌کند که به کشورهای عضو ناتو بازنگردند و این گونه به‌نظر می‌رسد که می‌خواهند از آنها برای مقاصد دیگری استفاده کنند. روسیه بر این باور است که هدف بعدی غربی‌ها خواهد بود. به همین علت خود را برای شوک تازه‌ای آماده می‌کند، اگر چه نمی‌داند این ضربه مشخصا در کجا وارد خواهد شد؟

۱۶ آوریل، شاهزاده بندر بن‌سلطان رسما از مقام خود عزل شد. او پیش از این مشاورت امنیت ملی و همچنین ریاست سرویس‌های اطلاعاتی سعودی را به‌عهده داشت. برای برکنار ساختن او، شاه عبدالله از پشتیبانی جان کری که واکنش‌های شاهزاده در رابطه ما مساله سلاح‌های شیمیایی را محکوم کرده برخوردار بوده است.

فرقه هفت سدیری (مشهور به آل‌فهد) که شاهزاده بندر رئیس آن است، مجبور به تبعیت شد. بر این اساس دستگاه سلطنتی در خاندان خود نظم تازه‌ای برقرار ساخت. از یک سو پادشاه دستور آزادسازی گروگان‌های فرانسوی را صادر کرد و از سوی دیگر قانون و موازین تازه‌ای برای جهاد برقرار ساخت. از این پس، شرکت در جهاد ممنوع است، ولی سعودی‌هایی که بازمی‌گردند، زندانی نخواهند شد و به طریق اولی به عنوان فرزندان بازیافته کشور از آنها استقبال به عمل خواهد آمد.

اردیبهشت ۹۳ ۲۰ آوریل، یکی از گروه‌های اقماری القاعده در سوریه، یعنی شعبه داعش شام، ۴گروگان فرانسوی را آزاد کردند و تحویل پلیس ترکیه دادند. بنا بر روایت رسمی این ۴نفر روزنامه‌نگارانی بودند که توسط عربستان سعودی در بازداشت بسر می‌بردند (می‌دانیم که امارات اسلامی در شام تحت فرماندهی شاهزاده عبدالرحمال آل‌فیصل عمل می‌کند). ظاهرا آنها بی‌هیچ دادو ستدی آزاد شدند. اما یکی از ۴ گروگان عضو سرویس‌های مخفی فرانسه بوده و به گزارش مجله آلمانی «فوکوس»، آزادی آنها با پرداخت ۱۸ میلیون دلار به داعش شام ممکن شده است.

و سرانجام ۶ مه، عربستان سعودی ۶۲ عضو القاعده را به اتهام تدارک سوءقصد علیه مقامات عالی رژیم بازداشت کرد.

*** نویسنده و محقق سرشناس فرانسوی ساکن دمشق**

کلید آزادی حمص در دست ایران بود

گفت‌وگوها درباره آزادسازی حمص اوایل ماه مارس (اسفند ۹۳) آغاز شد طی ۷ تا ۹ مه به اجرا درآمد. مبارزان و غیرنظامیان که در این عملیات شرکت داشتند در مجموع ۲۲۵۰ نفر را تشکیل می‌دادند و اجازه داشتند با سلاح‌های سبک و وسایل شخصی‌شان با اتوبوس شهر را ترک کنند. گزارش مشخص می‌کند شیشه پنجره اتوبوس‌ها با رنگ کدر پوشیده شده بود. (تصویر پایین، سمت چپ) یک نماینده ایرانی در هر یک از وسایل نقلیه حضور داشت. کاروان اتوبوس‌ها توسط پلیس تا منطقه تحت‌تصرف شورشیان اسکورت می‌شد که در فاصله ۲۰ کیلومتری در شمال واقع شده بود. حمص که بنا بر تبلیغات ناتو و شورای همکاری خلیج فارس به عنوان «قلب انقلاب قلابی» قلمداد شده بود، بی‌آنکه خونی ریخته شود زیر پرچم جمهوری سوریه قرار گرفت. آزادی‌سازی حمص نشان بارزی است از پایان طرح تکفیری‌ها در سوریه. سربازان سوریه با ورود به شهر قدیمی حمص چندین گورجمعی کشف کردند که تروریست‌ها قربانیانشان را آنجا پرتاب می‌کردند. هنوز اما پرده‌هایی مرموز، ماهیت تکفیری‌ها را از چشم روزنامه‌نگاران پنهان نگاه می‌دارد. از تعداد افسران خارجی بی‌اطلاع هستیم ولی تردیدی وجود ندارد که افسران فرانسوی، سعودی و تعدادی آمریکایی نیز در محل حضور داشته‌اند. آنها سلاح‌های سنگین خود را بر جا گذاشته‌اند چون باید به سفر خود ادامه می‌دادند و از مرز ترکیه مخفیانه عبور و مرور می‌کردند. دولت سوریه متعهد شده است که راز حضور افسران خارجی را فاش نکند ولی این برای روزنامه‌نگارانی که با مردم در رابطه بوده‌اند دیگر راز محسوب نمی‌شود. اگر حضور سعودی‌ها شگفت‌انگیز به‌نظر نمی‌رسد ولی حضور فرانسوی‌ها و آمریکایی‌ها موجب شگفتی است. پاریس از تاریخ مداخله در مالی یعنی از ژانویه ۲۰۱۳ علیه یک گروه دیگر از جهادی‌ها، رسما تماس‌های خود را با تکفیری‌ها در سوریه متوقف کرد. اما در واقع چنین نبود، تنها مناسبات به شکل مخفیانه‌تری انجام می‌گرفت. آمریکایی‌ها هم خیلی مشهور هستند که وقتی کشتی دچار طوفان می‌شود، آن را به همپیمانان خودشان واگذار می‌کنند؛ با این وجود آنها نیز آنجا بودند.

از این پس، پرسشی که برای ما می‌تواند مطرح شود این است که نیت ناتو و شورای حکام خلیج‌فارس کدام است؟ این گونه به‌نظر می‌رسد که جنگ به شکل نیکاراگوئه‌ای به پایان رسیده است. شاید به دلیل مقاومت جمهوری سوریه بوده یا شاید به این علت که بیش از پیش داوطلب‌های تکفیری نایاب‌تر می‌شوند. آمریکا نیز از حد پشتیبانی از همکاران سوری خود فراتر نمی‌رود. از این دیدگاه، آزادسازی حمص به معنای حمله مستقیم به پایتخت نظام (دمشق) بود. از دو هفته پیش بارانی از راکت روی پایتخت فرومی‌ریزد و تاکنون قربانیان زیادی بر جا گذاشته است. با توجه به توازن نیرو در بطن جامعه، هیچ تردیدی درباره پایان سریع جنگ وجود ندارد. ۳ ژوئن بشار اسد باید به شکل دموکراتیک با اکثریت آرای شهروندان انتخاب شود و جنگ نیز باید به تدریج خاتمه یابد. در حالی که اردوگاه کاخ سفید تا ماه سپتامبر برای تامین مالی جنگ تضمین داده است. اردویی که توسط پنتاگون و ناتو هدایت می‌شود، تکفیری‌ها را متقاعد می‌سازد که به کشورهای عضو ناتو بازنگردند و این گونه به‌نظر می‌رسد که می‌خواهند از آنها برای مقاصد دیگری استفاده کنند. از یک سال پیش، فدراسیون روسیه بر این باور است که هدف بعدی غربی‌ها خواهد بود. به همین علت خود را برای شوک تازه‌ای آماده می‌کند، اگر چه نمی‌داند که این ضربه مشخصا در کجا وارد خواهد شد؟ اگرچه فعلا اوکراین هدف قرار گرفته است. علاوه بر این، آزادسازی حمص را باید به معنای شکست طرح تسلط بر کشورهای عربی توسط نسخه قرضاوی - قطری اخوان‌المسلمین تلقی کنیم. در حالی که از ۲۰۰۷ مخاطبان اصلی و صاحب‌امتیازان اصلی وزارت خارجه ایالات متحده که واشنگتن آنها را در ترکیه، قطر، تونس، لیبی، مصر و دیگر کشورها سر قدرت آورده بود، امروز در حال عقب‌نشینی هستند. آن جریانی که پژوهشگر دانشگاهی «رابرت لیکن» در سال ۲۰۰۵ آن را میانه‌روهایی تلقی می‌کرد که می‌توانند جهان عرب را با ظاهری اسلامی و به حساب آمریکا اداره کنند، از این پس در همه کشورهایی که قدرت را در اختیار داشتند، کنار زده شده‌اند. در نتیجه تشیع که از دوران آیت‌الله خمینی به عنوان نیرویی ضدامپریالیستی مطرح شد، برای ایران به وسیله‌ای برای تایید هویت و اعمال نفوذ تبدیل خواهد شد. چنین تحولی طرح‌های روسیه و ایالات متحده را در منطقه کاملا مختومه خواهد ساخت ولی آیا چنین رابطه‌ای را نباید به دوران پسابحران اوکراین موکول کنیم؟

اولین نماز جمعه حمص بعد از آزادسازی

با مشارکت شماری از اعضای کمیته پیگیری گفت‌وگوهای ملی، بعد از سه سال اولین نماز جمعه حمص پس از پاکسازی این شهر از افراد مسلح، در مسجد جامع «خالد بن ولید» برگزار شد. به گزارش سانا، «طلال البرازی» استاندار حمص اعلام کرد برگزاری نماز جمعه در این مسجد تاریخی نشانگر این است که حمص به یک شهر امن تبدیل شده است. وی افزود: مسؤولان با دستور بشار اسد رئیس‌جمهور سوریه تلاش‌های گسترده‌ای برای بازسازی این شهر انجام می‌دهند. شهر حمص قدیم ۱۹ اردیبهشت و پس از امضای توافق آتش‌بس بین گروه‌های مسلح و ارتش سوریه از این گروه‌ها، به طور کامل پاکسازی شد.

چهارگوشه

NEWS

قلع و قمع ارتش اوکراین در شرق

شهردار مردمی شهر اسلاویانسک که جزو مناطق مدعی استقلال شرق اوکراین است ادعا کرده طی عملیات اخیر نیروهای نظامی و امنیتی تحت امر دولت کودتای کی‌یف علیه مناطق جنوب شرقی، بیش از ۶۵۰ تن از مهاجمان کشته، زخمی و به اسارت گرفته شده‌اند. او جمعه‌شب گفت تلفات نیروهای اوکراینی طی بازه زمانی ۲ تا ۱۲ مه بالغ بر ۶۵۰ تن بوده که بین آنها حدود ۷۰ مزدور خارجی از جمله مزدوران «بلک‌واتر» نیز دیده می‌شوند، همچنین ۲۸۵ تن از آنها عضو «رایت‌سکتور» (جنبش شبه‌نازی اوکراین) هستند که اخیرا در گارد ملی این کشور ادغام شده‌اند. همچنین ۹۰ عضو سرویس امنیتی اوکراین بین این افراد دیده می‌شوند. به گفته وی، تاکنون ۸ فروند بالگرد، ۶ خودروی نفربر زرهی و ۴ خودروی حامل نیروهای زمینی ارتش اوکراین منهدم شده‌اند. همچنین راشاتودی به نقل از دفتر مطبوعاتی «جمهوری خلق دونتسک» اعلام کرد نیروهای نظامی اوکراین بار دیگر مواضع نیروهای دفاع مردمی شهر اسلاویانسک را با توپخانه هدف قرار دادند.

■■■

قتل بیمار ۱۹ ساله آمریکایی توسط پلیس

یک جوان ۱۹ ساله بستری در بیمارستانی در شهر بالتیمور آمریکا پس از مجادله با مأمور امنیتی بیمارستان از سوی یک پلیس با استفاده از شوک الکتریکی هدف قرار گرفته و جان سپرد. این حادثه ۷ مه و پس از اینکه بیمار در بیمارستان پذیرش شده بود، رخ داد. طبق گزارش رسانه‌های محلی بالتیمور، زمانی که پلیس برای کمک فراخوانده شد، این جوان بیمار که دچار مشکلات فیزیکی و بحران روحی شده بود، توسط ۲ مأمور پلیس با استفاده از شوک الکتریکی مورد حمله قرار گرفت که منجر به کمای بیمار شد. با این حال پلیس گفته است پیش از آنکه مأموران قانون به سر صحنه برسند و همچنین طی ماجرای درگیری، به بیمار میزان نامعلومی دارو داده شده است. براساس گزارش‌های منتشر شده، بیمار نیز همان روز حادثه (۷ مه) فوت کرد.

■■■

میزان ثروت اوباما اعلام شد

خبرگزاری آمریکایی یونایتدپرس اینترنشنال نوشت: اسناد اقرارنامه‌های مالیاتی نشان می‌دهند باراک اوباما و همسرش میشل اوباما ثروتی معادل ۷ میلیون و ۱۵۰ هزار دلار دارند. کاخ سفید نسخه‌ای از سندی مالی مربوط به سال ۲۰۱۳ را منتشر کرد که دامنه حداقل و حداکثر ثروت رئیس‌جمهور آمریکا را بین یک‌میلیون و ۹۵۰ هزار دلار و ۷ میلیون و ۱۵۰ هزار دلار نشان می‌دهد. اوباما و میشل حساب‌های بانکی خود را در بانک «جی‌پی مورگان چایس» افتتاح و همچنین حساب‌های ذخیره دانشگاهی برای فرزندان خود باز کرده‌اند.

■■■

سقوط هواپیمای وزیر لائوسی

یک فروند هواپیمای نیروی هوایی لائوس با ۲۰ سرنشین از جمله وزیر دفاع و دیگر مقام‌های ارشد این کشور روز شنبه سقوط کرد که طبق گفته شاهدان، وزیر دفاع در میان کشته‌شدگان است. به گزارش آسوشیتدپرس، این هواپیما از وین‌تیان، پایتخت لائوس به پرواز درآمد و حدود ۴۷۰ کیلومتر دورتر در استان شیانکونگ، واقع در شمال شرق این کشور سقوط کرد. یک مقام در وزارت دفاع لائوس اعلام کرد این سانحه تعدادی تلفات داشته که وزیر دفاع لائوس نیز در میان کشته‌شدگان است. آنها برای شرکت در یک مراسم رسمی به وزارت دفاع می‌رفتند.

■■■

خروج پرتغال از نجات اقتصادی

پرتغال به طور رسمی از برنامه نجات اقتصادی اتحادیه اروپا و صندوق بین‌المللی پول خارج شد. به گزارش فرانس۲۴، مقام‌های لیسبون اعلام کردند پرتغال دیگر به کمک وام‌دهندگان بین‌المللی نیازی ندارد و می‌تواند به تنهایی به سیاست‌های ریاضت اقتصادی ادامه دهد. دولت پرتغال برای کاهش هزینه‌های خود اقدام به افزایش مالیات، کاهش حقوق کارکنان و کاهش بودجه بخش خدمات عمومی کرده بود که نارضایتی مردم را به دنبال داشته است. خصوصی‌سازی طرح‌های دولتی در پرتغال نیز از جمله اقدام‌هایی است که با اعتراض شدید شهروندان روبه‌رو شده است.

■■■

تثبیت حضور نظامی کانادا در کویت

کانادا و کویت با امضای تفاهمنامه نظامی توافق کردند نیروهای کانادایی در کویت پایگاه نظامی لجستیکی دایر کنند. به گزارش کویت‌نیوز، این قرارداد نظامی که به امضای معاون رئیس ستاد ارتش کویت و فرمانده نیروهای کانادا در اقیانوس آرام رسید به کانادا اجازه می‌دهد یک پایگاه نظامی پشتیبانی در کویت دایر کند که از طریق آن نیروهای نظامی خود در منطقه را حمایت لجستیکی کند. توافق اولیه این قرارداد در سال ۲۰۱۱ انجام شد که براساس آن به نیروهای کانادایی اجازه داده شد پایگاه‌های محدودی در کویت برای حمایت از نیروهایش در افغانستان دایر کنند.